

Ioannis Lydi de mensibus IV, 26 Wünsch.

Τὸ περὶ γενέσεως ἀνθρώπου κεφάλαιον Ἰωάννου τοῦ Λυδοῦ, ὅπερ ὁτὲ μὲν ἀνώνυμον, ὁτὲ δ' ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνοῦ ἢ Σπληνίου φιλοσόφου περιέχεται ἐν πολυαρίθμοις ἀντιγράφοις¹⁾, εὑρομεν καὶ ἡμεῖς ἐν τινι ἀναμικτῷ κώδικι μεμβρανίνῳ τῆς 13-ης ἑκατονταετηριδος, ὅστις ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν B-43 κεῖται ἐν τῇ ἀθωνικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς μεγάλης λαύρας τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου (φύλλ. 194^β—195^α). Τὸ κεφάλαιον τοῦτο μὲ πλήρη γνώσιν τῆς ἱστορίας αὐτοῦ περιλαμβάνεται ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἐκδόσει τοῦ Liber de mensibus, ἣν ὀφείλομεν εἰς τὴν πολυμαθίαν τοῦ Ῥικάρδου Wünsch (Lipsiae 1898, σ. XXV—XXVII καὶ 84—86), ἐρμηνεύσαντος ἅμα ἐκεῖ τὸ ὅπως ἐμορφώθη τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνοῦ καὶ τὸ ἔτερον ἐν τοῖς χειρογράφοις ἐσφαλμένον ὄνομα Σπληνίου, τὸ προελθόν, ὡς ὁ Wünsch εὐφυνῶς ἤκασεν, ἐκ διαφθορᾶς τοῦ ὀνόματος Πλινίου· ὅτι δὲ ἡ εἰκασία αὐτοῦ εἶναι ὀρθή, βεβαιούμεθα τοῦτο ἐκ τοῦ ἀθωνικοῦ κώδικος, ἐν ᾧ ἀντὶ τοῦ ὀνόματος Σπληνίου εἶναι γεγραμμένον ἀνορθογράφως τὸ Πληνίου. Ὁ κωδὶξ οὗτος ἔχει τὸ κεφάλαιον ἐκεῖνο ἐπιγεγραμμένον εἰς ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Λυδοῦ καὶ συμφωνεῖ κατὰ τοῦτο πρὸς τὸν κώδικα Monac. 531. Τὸ δὲ κείμενον αὐτοῦ ἔχει ἐν τῷ ἀθωνικῷ χειρογράφῳ οὕτως:

Ἰωάννου Φιλαδελφέως τοῦ Λυδοῦ.

Οἱ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν συγγράφοντες (κόσμος δὲ αὐτῶν ὁ Ῥωμαῖος Πλίνιος) φασίν, τὸ σπέρμα τῇ μήτρᾳ καταβαλλόμενον ἐπὶ μὲν τῆς τρίτης ἡμέρας ἀλλοιοῦσθαι εἰς αἷμα καὶ πρώτην διαζωγραφεῖν τὴν καρδίαν, ἣτις πρώτη μὲν διαπλάττεσθαι τελευταία δὲ ἀποθνήσκειν 5 λέγεται (εἰ γὰρ ἀρχὴ ἀριθμῶν ὁ τρεῖς, περιττὸς δὲ ἀριθμὸς ἔστι, ἅρα καὶ ἀρχὴ γενέσεως ἐξ αὐτοῦ), ἐπὶ δὲ τῆς θ' ἡγήνυσθαι εἰς σάρκα καὶ μυελὸς συγγλοιοῦσθαι, ἐπὶ δὲ τῆς τεσσαρακοστῆς εἰς ὕψιν τελείαν καὶ διατύπωσιν ἀποτελεῖσθαι καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τέλειον ἄνθρωπον ἀποπλη-

1) K. Krumbacher, Geschichte d. byz. Litteratur², σ. 620.

1 κῶδ. λυδοῦ || 3 κῶδ. πλήμιος || 7 κῶδ. πῆγνυσθαι || 8 κῶδ. συγγλοιοῦσθαι | κῶδ. σαρακοστῆς

ροῦν· ἐπὶ τοῦ τρίτου μηνὸς ἐγκινεῖσθαι ἐψυχωμένον τῇ μήτρῳ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνάτου παντελῶς ἀπαρτίζειν καὶ πρὸς ἔξοδον σπεύδειν· καὶ εἰ μὲν ἢ θῆλυ, κατὰ τὸν ἕνατον μῆνα, εἰ δὲ ἄρρεν, κατὰ τὸν δέκατον ἀρχόμενον. θῆλυ δὲ γίνεται καὶ ἄρρεν κατὰ τὴν θερμοῦ ἐπικράτειαν·
 5 πλεονάζοντος γὰρ τοῦ κατὰ τὸ σπέρμα θερμοῦ, ἅτε τῆς πήξεως ταχέως γινομένης, ἄρρενοῦταί τε καὶ διαμορφοῦνται ταχέως· ἐλαττούμενον δὲ κατισχύεται ὑπὸ τῆς ἐπιρροῆς καὶ καταγωνιζόμενον θηλύνεται, βράδιον δὲ πηγνύμενον βράδιον καὶ διαμορφοῦται. ὅτι δὲ ἀληθῆς ὁ λόγος, τὰ μὲν ἄρρενα καὶ πρὸ τῶν μ' ἡμερῶν ἐκτιρωσκόμενα μεμορφωμένα
 10 προσπίπτει, τὰ δὲ θῆλυ καὶ μετὰ τὰς μ' σαρκώδη τε καὶ ἀδιατύπωτα. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τε συλλήψεως καὶ κνήσεως. τεχθὲν δὲ τὸ βρέφος ἐπὶ μὲν τῆς τρίτης ἀποσπαργανοῦσθαι, ἐπὶ δὲ τῆς ἐνάτης ἰσχυροποιεῖσθαι καὶ ἀφήν ὑπομένειν, ἐπὶ δὲ τῆς τεσσαρακοστῆς προσλαμβάνειν τὸ γελαστικὸν καὶ ἄρχεσθαι ἐπιγινώσκειν τὴν μητέρα, ἐπὶ δὲ τῆς ἀναστοιχει-
 15 ὤσεως τοὺς ἴσους ἀριθμοὺς πάλιν ἐξ ὑποστροφῆς παραφυλάττειν τὴν φύσιν καὶ δι' ὧν συνέστηκεν δι' αὐτῶν πάλιν ἀναλύεσθαι. τελευτήσαντος γοῦν ἀνθρώπου, ἐπὶ μὲν τῆς τρίτης ἡμέρας ἀλλοιοῦται παντελῶς καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ὕψεως διαπόλλυσι τὸ σῶμα, ἐπὶ δὲ τῆς θ' διαρρεῖ σύμπαν, ἔτι σφωζομένης αὐτῷ τῆς καρδίας, ἐπὶ δὲ τῆς μ' καὶ
 20 αὕτη συναπόλλυται τῷ παντί. διὰ τοῦτο τρίτῳ ἕνατα καὶ τεσσαρακοστὰ ἐπὶ τῶν τεθνεώτων φυλάττουσιν.

Ἐν τῷ τεμαχίῳ τούτῳ σημειώσεως ἄξιον εἶναι τὸ ἀποπληροῦν, ὅπερ ἑλλείπει τοῖς λοιποῖς ἀντιγράφοις, ἔτι δὲ τὸ εἰ δὲ ἄρρεν ἀντὶ τοῦ ὡς εἰκὸς ἀκαταλήπτου εἰ δὲ κρεῖττον, ὅπερ εὐρίσκεται ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν. Ὅρα Lib. de mensibus σ. 85, 5. K. Krumbacher, Studien zu den Legenden des H. Theodosios, σ. 352, 14.

'Α. Παπαδόπουλος-Κεραμεύς.

3 ἦ] κῶδ. ἦ || 5 κῶδ. τοῦ θερμοῦ κατὰ τὸ σπέρμα || 7 κῶδ. καταγωνιζόμενον || 12 κῶδ. ἀποσπαργανοῦται . . ἰσχυροποιεῖται || 13 κῶδ. ἀφήν ὑπομένη || 15 κῶδ. ἐξυποστροφῆς || 16 κῶδ. διῶν || 20 κῶδ. διατοῦτο